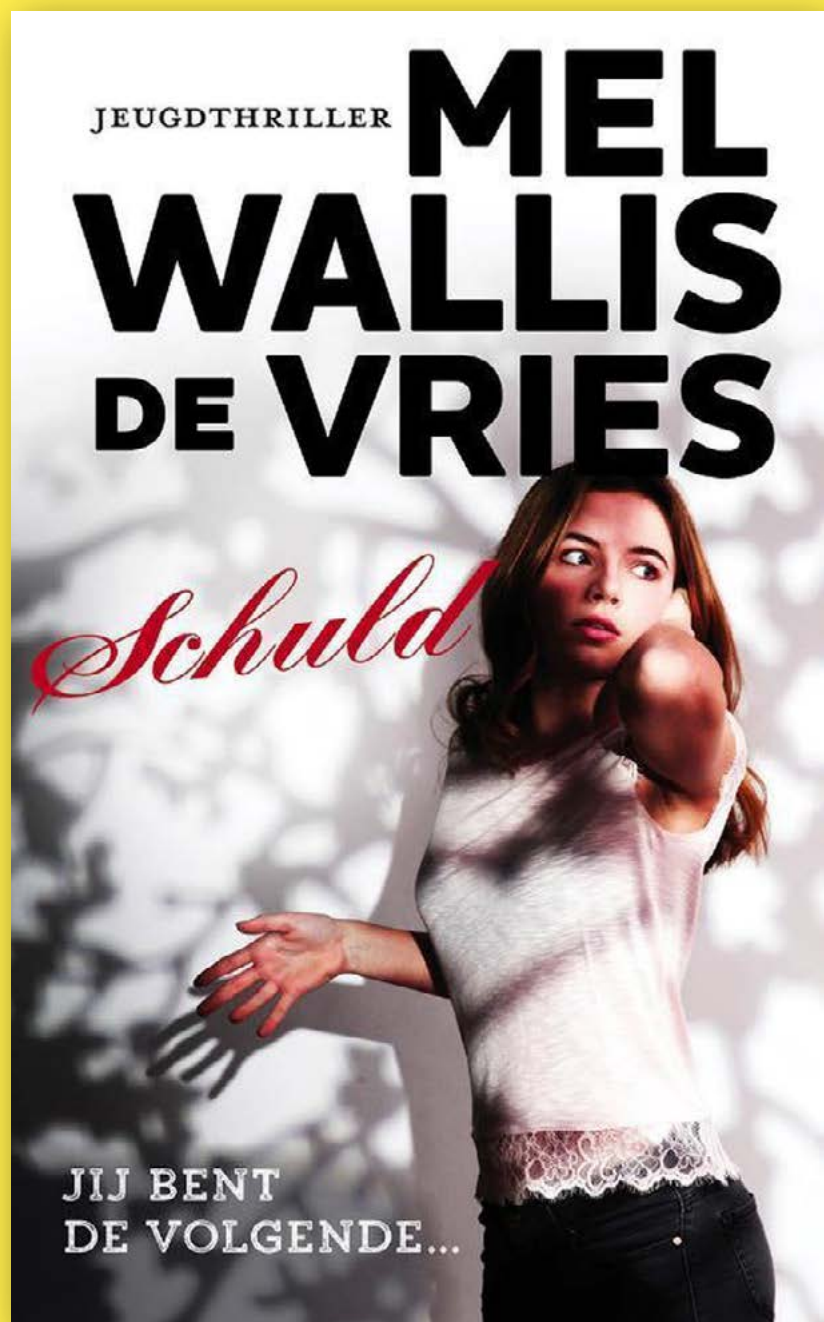


LESBRIEF

BIJ SCHULD VAN MEL WALLIS DE VRIES

Jonge Jury 2025



LEESFRAGMENT

Schuld van Mel Wallis de Vries

'Koffie? Thee?' vraagt de agente.
 'Nee, bedankt,' antwoordt mijn moeder voor ons allebei.
 Het blijft een paar seconden stil, alsof we allemaal niet weten wat we moeten zeggen.
 'Goed,' zegt de vrouw dan glimlachend. 'Waarmee kan ik jullie helpen? Jij had een brief gekregen, toch?' Ze kijkt naar mij.
 Ik voel mijn wangen meteen knalrood worden. 'Eh, ja,' stamel ik. 'Twee brieven.'
 Ik vertel over de brieven. Af en toe stelt de agente een vraag of schrijft ze iets op.
 'En wat stond er in de brief die je vanmiddag hebt gevonden?'
 'Dit.'
 Ik overhandig haar het papiertje. Ze legt het voor zich neer en leest fronsend de handgeschreven tekst. Ik lees op z'n kop mee:

Hallo Tess, heb je veel aan me gedacht? Ik denk de hele tijd aan jou. Wil je weten wat ik met je ga doen? Nog heel even geduld...

'En dit briefje zat in je schooltas?' vraagt ze. In die woorden klinkt meer ongeloof dan bezorgdheid door.
 'Ja, ja,' haast ik me te zeggen. 'Het moet er vandaag door iemand in zijn gedaan.'
 'Hm.' Ze slaat haar armen over elkaar en denkt na. 'Kun je bedenken wie deze brieven heeft geschreven? Heb je met iemand ruzie, is er een jongen op je verliefd, of speelt er misschien iets anders?'
 Ik bijt op mijn nagel. 'Nee, volgens mij niet.'
 Er valt een stilte.
 'Luister, Tess, ik snap dat je van deze brieven geschrokken bent.' De agente glimlacht naar me alsof we goede vriendinnen zijn.
 Ik glimlach voorzichtig terug.
 'Maar ik zou me niet al te veel zorgen maken,' vervolgt ze.
 'H-hè?'
 'Ik denk dat het een vriendin is die een grap met je uithaalt.'
 Ze buigt vertrouwelijk voorover. 'Of misschien heb je wel een aanbidder.'
 Het voelt alsof ze me een klap in mijn gezicht geeft. Mijn wangen beginnen te tintelen. 'Maar deze brieven zijn toch niet normaal?' roep ik wanhopig.
 'Ze zijn vervelend,' zegt de agente zakelijk. 'Maar er is geen rechter die iemand hiervoor gaat veroordelen.' Haar vingers trommelen op het bureaublad. 'Mag ik je wat vragen? Heb je het idee dat je de laatste tijd wordt gevolgd?'
 'N-nee,' zeg ik aarzelend.
 'Word je bedreigd op een andere manier dan in deze brieven?'
 Ik schud mijn hoofd.
 Ze zucht, wat duidelijk betekent: Zie je wel dat er niets aan de hand is?
 Mijn moeder schraapt haar keel. 'En wat bedoelt de brievenschrijver met "volgende" in de eerste brief? Zijn er misschien meer meisjes die dit soort brieven hebben gekregen?'
 'Niet dat ik weet,' zegt de vrouw schouderophalend.
 'Maar ik wil wel even in onze database kijken, als dat u geruststelt.'
 Ze fronst. 'Eens kijken. Dreigbrieven, meisjes, Amsterdam, middelbare scholieren, stalkers.'
 Razendsnel typt ze de woorden, daarna drukt ze op Enter.
 'Niks,' zegt ze na een paar seconden met een glimlach.
 'En als u de zoekopdracht nog wat specifieker maakt?' dringt mijn moeder aan. 'Is er dan misschien wat te vinden?'
 'Nee,' antwoordt de agente beslist. 'Als er melding van iets soortgelijks was gedaan, dan had ik het nu gevonden.'
 Ze kijkt op haar horloge. Blijkbaar raakt haar geduld met ons op. 'Ik snap uw bezorgdheid, mevrouw. Maar dit soort dingen waaien meestal vanzelf over.' Ze glimlacht nog een keer en staat op. 'U kunt me altijd bellen als er een echt vervelende brief komt.' Ze benadrukt het woordje 'echt'. Wij staan ook op.
 De agente houdt de deur voor ons open. 'De receptioniste zal jullie helpen met het formulier om een korte verklaring op te nemen.' En tegen mij: 'Niet te veel piekeren, hè?'
 Ik kan niets bedenken om terug te zeggen. En mijn moeder blijkbaar ook niet, want het blijft stil. 'Nog een fijne avond, dames.' De agente sluit de deur, alsof ze bang is dat we weer terugkomen.

Het is buiten donker als we eindelijk het politiebureau uit lopen. De lichten van auto's, trams en fietsers bewegen als een snoer kerstlichtjes door de drukke Marnixstraat. Het politiebureau achter ons lijkt op een gevangenis met hoge muren, boogramen en een toren.

Mijn moeder pakt mijn hand. Ik ben te moe om me los te trekken.

'Gerustgesteld, lieverd?' vraagt ze.

Ik haal mijn schouders op.

'Het klonk logisch wat die agente zei,' zegt ze glimlachend. 'Vind je ook niet?'

Als ik blijf zwijgen vervolgt ze: 'Misschien heb je de laatste tijd een beetje veel aan je hoofd.' Ze aarzelt even. 'Dan is het soms lastig om dingen in perspectief te zien.'

We komen op gevaarlijk terrein. Ik verander snel van onderwerp: 'Ik denk ook dat die brieven een grap waren, mam.'

'Echt?' Mijn moeder kijkt me verbaasd aan.

'Ja, waarschijnlijk was het iemand van school,' zeg ik luchtig. 'Die zal zich nu wel gek lachen.'

Het blijft een moment stil.

'Fijn dat je het zo ziet, Tess,' zegt ze uiteindelijk en ze knijpt zachtjes in mijn hand. 'Weet je wat? Papa eet vanavond niet thuis. Zullen wij pizza's bestellen?'

'Lekker mam,' zeg ik zo enthousiast mogelijk.

We lopen naar de auto, die aan de Stadhouderskade is geparkeerd. Bij elke stap die ik zet heb ik het gevoel dat het donker achter me beweegt. Mar elke keer als ik over mijn schouder kijk, zie ik niemand.

'Anders blijf je morgen een dagje thuis,' zegt mijn moeder voor als we instappen. 'Dan ga je alleen naar die hockeytraining, oké?'

Ik dwing mezelf te glimlachen. 'Oké, mam, goed idee.'

LESMATERIAAL BIJ SCHULD VAN MEL WALLIS DE VRIES)))

OPDRACHT 1

Lees het fragment uit *Schuld* van Mel Wallis de Vries.
Stel je voor: jij bent diegene die een briefje vindt:

JIJ BENT DE VOLGENDE...

Niet lang daarna volgt het tweede briefje:

HALLO, HEB JE VEEL AAN ME GEDACHT? IK DENK DE HELE TIJD
AAN JOU. WIL JE WETEN WAT IK MET JE GA DOEN? NOG HEEL
EVEN GEDULD...

Het tweede briefje zorgt ervoor dat je het benauwd krijgt.

- Beschrijf in een tekst hoe jij op de briefjes zou reageren. Geef in je tekst antwoord op deze vragen en leg je antwoorden uit:
 - Zou je de dreigementen meteen serieus nemen?
 - Hoe snel zou je hulp inschakelen?
 - Zodra je door hebt dat het echt geen grap is, schakel je hulp in. Wie benader je als eerste?
 - Wie neem je in vertrouwen?
 - Zou je meer mensen over de briefjes vertellen?
 - Wat moet er gebeuren om jou een veilig gevoel te geven?
 - Wanneer ben jij echt gerustgesteld?

OPDRACHT 2

De politie schakelt jouw hulp in, want jij hebt het hele boek gelezen en weet wie de dader is. De rechercheurs moeten zoveel mogelijk weten over de dader en vragen je hen te helpen met het vullen van het politiedossier. De meeste informatie voor dit dossier vind je in het boek. Wat ontbreekt, vul je zelf aan.

- Maak een volledig politiedossier. In dit dossier verwerk je:
 - het profiel van de dader: naam, leeftijd, nationaliteit, lengte, waar hij van beschuldigd wordt, relatie tot de slachtoffers;
 - een foto van de dader;
 - een feitelijke beschrijving, stap voor stap en in chronologische volgorde, van wat er is gebeurd;
 - de getuigenverklaring van Tess, die ze heeft afgelegd bij de politie;
 - een artikel over de gebeurtenissen (bijvoorbeeld een krantenartikel, een interview met de ouders of een verklaring van de politie). Deze tekst schrijf je zelf.

OPDRACHT 3

Bij ieder boek van Mel Wallis de Vries wordt een trailer gemaakt. De trailer bij *Schuld* vind je op www.youtube.com/watch?v=5ePVewO7y7c.

- Bekijk de trailer. Een trailer is bedoeld om je nieuwsgierig te maken.
- Zoek een ander fragment uit het boek dat je ook nieuwsgierig maakt.
- Maak zelf een nieuwe trailer bij *Schuld*, waarin je dit andere fragment verwerkt

WOORDENLIJST

- **chronologisch:** in de volgorde waarin het gebeurd is